
ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ АПАРАТУ СУДУ: ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ПОНЯТТЯ

О.В. ГУЛАК, доктор юридичних наук, доцент,
доцент кафедри адміністративного та фінансового права,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
E-mail: Lenagulac8118@ukr.net

А.В. ЩЕРБАК, аспірант
кафедри адміністративного та фінансового права,
Національний університет біоресурсів і природокористування України

Анотація. У статті проаналізовані наукові підходи стосовно змісту поняття «публічне адміністрування», «публічне адміністрування в діяльності апарату суду». Зазначається, що встановлення сутності публічного адміністрування, його особливостей та власне формулювання визначення публічного адміністрування в діяльності апарату суду, яке б у повній мірі відображало його правову природу, є найбільш актуальним питанням у світлі судової реформи. Відстоюється думка, що окремою складовою побудови організаційної структури апарату суду є усталена практика організації діяльності в кожному конкретному суді, враховуючи яку, судова адміністрація розробляє та затверджує типові штатні розклади для кожної з груп судів; на підставі граничної чисельності державних службовців і технічного персоналу затверджуються штатні розклади судів керівниками їх апарату та головами судів. Доведено, що публічне адміністрування в діяльності апарату суду не досліджено детально. Доктринальні вчення стосовно розуміння адміністрування у судовій системі, в багатьох випадках є протилежними та застосовуються не однозначно. При характеристиці публічного адміністрування у судовій системі, смислове навантаження орієнтується на характеристику: «організаційного забезпечення діяльності судів», «судове управління», «організаційного керівництва судами», управлінських відносин, що існують в судовій системі.

Ключові слова: суд, публічне адміністрування, публічна адміністрація, апарат суду, відправлення правосуддя

Актуальність.

Ми живемо в епоху постійних трансформацій, які відбуваються в інтеграції всіх сфер життя. Така глобалізація є викликом для досліджень, що не обходить і сферу судового адміністрування. Щоб побачити нові можливості для вдосконалення діяльності апарату суду та попередити можливі загрози, необхідно зрозуміти суть та підходи до формування поняття публічного адміністрування в діяльності апарату суду.

На сьогоднішній день в Україні управління в судовій системі опинилося майже поза увагою науковців. Українська судова влада має недосконалу систему публічного адміністрування в діяльності апарату суду. Серед цих проблем варто виділити такі: обмежене фінансування і як внаслідок - низька заробітна плата; зниження соціального статусу працівників апарату суду; неефективна, надмірно централізована система управління і фінансування; недосконалість законодавства у цій сфері; брак ефективної системи моніторингу й контролю за роботою працівників апарату суду.

Існування цих проблем дуже тісно пов'язане з проблемами ефективності діяльності всіх складових частин публічного адміністрування в діяльності апарату суду. Водночас, вивчення цих важливих практичних питань неможливе без з'ясування сутності поняття «публічне адміністрування в діяльності апарату суду».

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Дослідження питання змісту публічного адміністрування здійснено в багатьох наукових працях. Зокрема, В.

Б. Авер'янов у своїй науковій роботі розглядав питання «публічного адміністрування», В. В. Галунько маючи значний доробок робіт неодноразово розглядав питання «публічного адміністрування», «публічного управління». При дослідженні питання діяльності працівників апарату суду, нами робилася спроба проаналізувати наукову роботу І. Є. Марочкіної та Н. В. Свібільової, та на основі їх висновків сформувавши модель судових адміністраторів. Однак, названі та інші дослідники не торкалися питання змісту поняття публічного адміністрування в діяльності апарату суду.

Метою статті є розгляд наукових підходів стосовно змісту поняття «публічне адміністрування в діяльності апарату суду».

Результати.

Встановлення сутності публічного адміністрування, його особливостей, і, власне, формулювання визначення «публічного адміністрування в діяльності апарату суду», яке б у повній мірі відображало його правову природу, є найбільш актуальним питанням у світлі судової реформи. Відтак, насамперед, проаналізуємо визначення: «публічне адміністрування» та «публічна адміністрація».

Тому на початку нашого дослідження, спробуємо визначитися з таким теоретичним визначенням в адміністративному праві як «публічне адміністрування» та «публічна адміністрація».

Розпочнемо термін «public», який зустрічається в зарубіжній науковій літературі та перекладається як «державний, публічний, громадський, суспільний» (Кілієвич, 2003: 11–14). З категорією «публічний» тісно пов'язані

терміни «публічне адміністрування» та «публічна адміністрація» (Ярмиш, 2002: 39).

Зокрема, Британський Мовний словник Вебстера (Webster's Revised Unabridged Dictionary), слово «administration» визначає як «управління; управління публічними (public) справами; надання послуг або прийняття обов'язків (duties assumed) у проведенні справ; управління будь-якою установою чи службою; напрям; управління». Крім того, у словнику надається тлумачення цього терміна як: «виконавча частина державної влади, яка полягає в реалізації конституційних та правових повноважень, загальному нагляді за національними справами та у застосуванні права (law enforcement)» (Webster's, 1913).

При дослідженні походження терміну «публічне адміністрування» нами з'ясовано, що цей термін був застосований в 1887 році, 28-м президентом США – Вудро Вільсоном при написанні есе за назвою «Вивчення адміністрації» («The Study of Administration»). У своїй роботі він писав: «Мета адміністративної науки полягає в тому, щоб визначити, по-перше, у чому полягає діяльність уряду, а по-друге, як він повинен здійснювати цю діяльність ефективно і з найменшими фінансовими та енергетичними витратами» (Ястремська, 2015: 37).

В європейському праві поняття «публічна адміністрація» розуміється як система органів публічної влади, які виконують свої повноваження у державній сфері виключно в інтересах суспільства. Крім органів публічної влади та органів, що виконують делеговані їм органами влади функції, включають і незалежні публічні підприємства та фізичних осіб, в разі виконання ними повноважень офіцій-

них органів (Пухтецька, 2006: 41–45; Білозерська, 2007: 14).

В. Авер'янов під поняттям «публічна адміністрація» розуміє сукупність органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, що підпорядковані політичній владі, забезпечують виконання закону та здійснюють інші публічно-управлінські функції (Авер'янов, 2003: 117). Проте, більшість дослідників проблематики публічного адміністрування, вказують, що даний термін є частиною ширшого поняття – управління, зміст якого визначається як певна дія для досягнення конкретної мети (Мелтюхова, 2011: 9).

Таке розуміння акцентує увагу на тому, що адміністрування є способами та прийомами, діями прямого й обов'язкового визначення поведінки і діяльності людей з боку відповідних керівних компонентів держави. Зазначені методи з боку державного органу або посадової особи мають безпосередній вплив на волю виконавців шляхом установлення їх обов'язків, норм поведінки та вказівок, в односторонньому порядку впливають на вирішення проблем, розв'язання ситуацій, що підлягає обов'язковому виконанню, вимагаючи безспірного розпорядження і вказівок, встановлення за невиконання юридичної відповідальності (Мельник, 2003: 105).

У цілому, «публічне адміністрування» – це багатопланове утворення, окреслене такими основними поняттями, як: держава, політика, публічне управління й влада. А відтак, можна стверджувати, що адміністрування апарату суду є забезпечення, організації та координації роботи структурних підрозділів суду, працівників апарату суду, їх взаємодію у виконанні завдань, що покладені на них.

Публічне адміністрування в діяльності апарату суду здійснюється через так званий адміністративний корпус, зокрема через адміністративні посади, а саме: Голови суду та заступника (заступників) Голови суду; керівника апарату суду. Тому, лише злагоджена взаємодія зазначеного корпусу є запорукою якісно-системного забезпечення управління судового процесу та відправлення правосуддя.

Так, під визначенням категорії «публічне адміністрування судової влади» Гулак О. В., Ладиченко В. В. та Головка Л. В. розуміють комплексну систему адміністративних інституцій із ієрархічною побудовою, яка має цілеспрямовану діяльність, формує цілі, здійснює роботу на всіх елементах судової системи та приймає управлінські рішення (Гулак, 2021: 14). Важливим на сучасному етапі у розрізі публічного адміністрування судової влади є забезпечення умов для дотримання доброчесності та уникнення суддівським корпусом конфлікту інтересів (Курило, 2021).

На думку І. Є. Марочкина та Н. В. Сібільової, завдання апарату суду полягає в організаційному забезпеченні роботи з реалізації функцій, покладених на конкретну судову установу. Тому апарати місцевих і апеляційних судів залежно від штатної чисельності та місця (рівня) суду в судовій системі, які визначають їх структуру, класифікуються на наступні види: 1) апарати місцевих судів – штатною чисельністю до 5 суддів; 2) апарати місцевих судів – штатною чисельністю від 6 до 10 суддів; 3) апарати місцевих судів – штатною чисельністю 11 і більше суддів; 4) апарати апеляційних судів – штатною чисельністю до 50 суддів; 5) апарати апеляційних судів з 50 і більше судьями (Марочкін, 2007: 341).

Також слід зазначити, що іншою складовою побудови організаційної структури апарату суду є усталена практика організації діяльності в кожному конкретному суді, враховуючи яку, судова адміністрація розробляє та затверджує типові штатні розклади для кожної з груп судів, на підставі граничної чисельності державних службовців і технічного персоналу, затверджуються штатні розклади судів керівниками їх апарату та головами судів (Марочкін, 2007: 345).

При цьому, штатна чисельність і структура апарату місцевого суду затверджуються в межах видатків на утримання суду територіальним управлінням Державної Судової Адміністрації України за згодою Голови суду. А структура і штатна чисельність апарату апеляційного суду затверджуються в межах видатків на утримання суду Державною Судовою Адміністрацією України за погодженням із Головою суду (Типове положення про апарат суду, 2019).

Таким чином, на думку І. Є. Марочкина та Н. В. Сібільової, Україні притаманна американська модель керівництва судами через судових адміністраторів (керівників апарату суду), які повністю виконують функції голів судів щодо роботи з кадрами та персоналом суду (окрім суддів), матеріально-технічного забезпечення, організації роботи всіх ланок апарату суду. Причому, деякі структури (секретарі судових засідань, помічники суддів) у конкретних справах знаходяться ще й у підпорядкуванні суддів та інших посадовців суду (Марочкін, 2007: 350).

Повноваження та управлінські обов'язки голови та керівника апарату суду нормативно закріплені в Законі України «Про судоустрій та статус суддів». Норми зазначеного Закону

поділяють повноваження, які покладені на адміністративні посади, на дві категорії: Голову суду та заступника (заступників) Голови суду, що контролюють ефективність діяльності апарату суду; керівника апарату суду, поклавши на нього більшу відповідальність за організаційне забезпечення суду, суддів, судового процесу та відправлення правосуддя.

Організаційне забезпечення роботи суду здійснює його апарат, який очолює керівник апарату. Положення «Про апарат суду» розробляється на підставі Типового Положення «Про апарат суду» та затверджується зборами суддів відповідного суду. Тимчасове Положення про апарат новоутвореного суду затверджується тимчасово виконуючим обов'язки керівника апарату цього суду. Типове положення про апарат суду затверджує Державна Судова Адміністрація України за погодженням із Вищою радою правосуддя (Про судоустрій і статус суддів, 2016).

Керівник апарату суду несе персональну відповідальність за належне організаційне забезпечення суду, суддів та судового процесу, функціонування Єдиної судової інформаційної (автоматизованої) системи, інформує збори суддів про свою діяльність. Збори суддів можуть висловити недовіру керівнику апарату суду, що має наслідком звільнення його з посади.

Отже, аналізуючи Типові Положення «Про апарат суду» та відповідну практику, типову організаційну структуру апарату суду вбачають наступним чином: 1) керівник апарату суду; 2) служби управління рухом справ (загальна та спеціалізована канцелярія, секретарі судового засідання, експедиція, архів тощо); 3) служба статистики та узагальнення; 4) служба інформаційних технологій та мате-

ріально-технічного забезпечення; 5) служба звернень громадян; 6) служба судових розпорядників; 7) служба персоналу; 8) служба фінансування та планування; 9) помічники суддів (Керівник апарату суду: Вступ до професії, 2013: 96).

Залежно від проходження справи в апараті суду, класифікують елементи апарату суду ще й з іншого, процесуального, боку:

1) На етапі підготовки справи до розгляду: а) служба первинного прийому документів/матеріалів (служба звернень, загальна канцелярія); б) служба автоматизованої реєстрації (спеціалізована канцелярія); в) служба, відповідальна за автоматичний розподіл і передачу справи визначеному судді (спеціалізована канцелярія); г) служба звернень громадян (надання інформації про рух справи, організація прийому відвідувачів); д) служба інформаційних технологій (супровід);

2) На етапі розгляду справи по суті: а) помічник судді – огляд справи і судової практики, підготовка нормативної бази, проєктів процесуальних документів, запитів, повідомлень, виклики сторін, дії щодо витребування доказів тощо; б) секретар судового засідання – фіксація судового процесу, оформлення справи, передача в спеціалізовану канцелярію; в) служба судових розпорядників – забезпечення й дотримання встановленого порядку в судовому засіданні; г) служба прийому, відправки, реєстрації документів і кореспонденції (канцелярія, експедиція); д) служба звернень громадян (надання інформації про рух справи, організація прийому відвідувачів); е) служба інформаційних технологій (супровід);

3) На етапі завершальному після розгляду справи: а) спеціалізована

канцелярія – виконання негайних процесуальних дій, видача (направлення) копій рішень учасникам процесу, підготовка до зберігання/відправки в апеляційну інстанцію, передача рішення до виконавчої служби; б) служба прийому, відправки, реєстрації документів і кореспонденції (канцелярія, експедиція); в) служба звернень громадян (надання інформації про рух справи, організація прийому відвідувачів); г) служба статистики та аналітики – зберігання, накопичення та обробка статистичних даних щодо справи; д) архівна справа – зберігання справи, видача архівних довідок; е) служба інформаційних технологій (супровід) (Керівник апарату суду: Вступ до професії, 2013:100).

Тобто, в апаратах судів можуть створюватися управління, відділи, сектори, що здійснюють свої функції на підставі положень, які затверджуються керівником апарату відповідного суду. В апараті суду утворюється канцелярія, до штату апарату судів входять також секретарі судового засідання, наукові консультанти та судові розпорядники.

Правовий статус працівників апарату суду визначається Законом України «Про державну службу» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Організаційне забезпечення діяльності Верховного Суду України здійснюється апаратом Верховного Суду відповідно до ст. 156 Закону України «Про судоустрій і статус суддів». Положення про апарат, структура і штатний розпис апарату Верховного Суду України затверджуються Пленумом Верховного Суду за поданням Голови Верховного Суду України (Про судоустрій і статус суддів, 2016).

Для забезпечення судів норматив-

но-правовими актами, спеціальною науковою літературою, матеріалами судової практики в кожному суді може створюватися бібліотека суду. Фонди бібліотеки формують друковані видання та комп'ютерні бази даних. Положення про бібліотеку суду затверджується Державною Судовою Адміністрацією України.

У кожному суді діє служба судових розпорядників. Судові розпорядники забезпечують додержання особами, які перебувають у суді, встановлених правил, виконання ними розпоряджень Головуючого в судовому засіданні.

Забезпечення роботи працівників апарату суду здійснюється також з дотриманням Правил поведінки працівника апарату суду здійснюється також з дотриманням поведінки працівника апарату суду, затверджених рішенням Ради суддів України від 06 лютого 2009 року № 33, Правилами внутрішнього трудового розпорядку і трудової дисципліни та Правилами внутрішнього службового розпорядку.

Висновки і перспективи.

Таким чином, вітчизняне законодавство наділяє апарати судів, значним колом повноважень у сфері публічного адміністрування в процесі відправлення правосуддя. Це дає можливість формувати та реалізовувати забезпечення, організацію та координацію роботи структурних підрозділів суду, працівників апарату суду, здійснювати контрольні функції.

Проаналізувавши особливості змісту поняття «публічного адміністрування в діяльності апарату суду», можна стверджувати, що публічне адміністрування в діяльності апарату суду покликане передусім для якісного організаційного забезпечення своєчасної,

повної, публічної і незалежної роботи суду.

Тому, забезпечення функціонування судів, це не тільки сама процедура правосуддя, а насамперед – організаційне забезпечення. Ефективність, оперативність, доступність є прямим впливом на результат роботи суддів безпосередньо, а це, відповідно, позитивна репутація судової влади серед населення.

Створення правильного регулятора роботи адміністрування в судах є запорукою виконання вимог суспільства та забезпечення безперервної роботи судової системи у цілому.

Список використаних джерел

1. Кілієвич О. Англо-український глосарій термінів і понять з аналізу державної політики та економіки. Київ: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2003. 510 с.
2. Ярмиш О. Н., Серьогін В. О. Державне будівництво та місцеве самоврядування в Україні: підруч. Харків: Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2002. 531 с.
3. Webster's Revised Unabridged Dictionary (G & C. Merriam Co., 1913, edited by Noah Porter) was provided by Patrick Cassidy of M1CRA, Inc., Plainfield, NJ, USA, who also provided ARTFL's version of Roget's Thesaurus. An earlier version of the complete text of the dictionary is available at Project Gutenberg. URL: <http://machaut.uchicago.edu> (дата звернення: 02.06.2021 р.).
4. Ястремська О.М. Публічне адміністрування: навчальний посібник Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2015. 132 с.
5. Пухтецька А. «Європейський адміністративний простір» як новела української адміністративно-правової науки: понятійно-термінологічна характеристика. Юридична Україна. 2006. № 8. С. 41–45
6. Білозерська Т. О. Реформування публічної адміністрації в Україні як крок до європейської інтеграції. Форум права. 2007. № 2. С. 11–19.
7. Авер'янов В. Б. Реформування українського адміністративного права: ґрунтовний привід для теоретичної дискусії. Право України. 2003. № 5. С. 117–122.
8. Мельтюхова Н. М., Набока Л. В., Дідок Ю. В. Методичні підходи до організації діяльності з публічного адміністрування: наук. розробка / за заг. ред. Н. М. Мельтюхової. Київ: НАДУ, 2011. 48 с.
9. Мельник А. Ф., Оболенський О. Ю., Васіна А. Ю., Гордієнко А. Ю. Державне управління: навч. посіб. / за ред. А. Ф. Мельник. Київ: Знання-Прес, 2003. 343 с.
10. І. Є. Марочкін, Н.В. Сібільова, В. П. Тихий та ін. Організація судових та правоохоронних органів: підручник для студентів юрид. спеціальностей вищих навч. закладів / за ред. І. Є. Марочкіна, Н. В. Сібільової. Харків: ТОВ «Одіссей», 2007. 528 с.
11. Про затвердження Типового положення про апарат суду: Наказ Державної судової адміністрації України від 08.02.2019 р. № 131. URL: https://dsa.court.gov.ua/userfiles/media/media/Dod_131_19.pdf (дата звернення: 03.07.2021 р.).
12. Про судоустрій і статус суддів: Закон України № 1402 VIII від 02.06.2016 р. Відомості Верховної Ради України 2016. № 31 Ст. 545. (дата звернення: 03.07.2021 р.).
13. Керівник апарату суду: Вступ до професії. Кол. авторів. Серія «Управління судом». Книга 1. Електронне видання. Київ, 2013. С. 142.
14. Гулак О.В., Ладиченко В.В., Головій Л.В. Публічне адміністрування судової влади як одна із форм забезпечення рівного доступу до правосуддя. Інтернаука. Серія: «Юридичні науки». 2021. № 5 (39). Т. 1. С. 11–17. doi.org/10.25313/2520-2308-2021-5-7316.
15. Kurylo V., Kurylo I., Mashevskaya O., Gulac O., Iarmolenko I. The Conflict of Interests and Teaching Activity of a Judge. Journal of Legal, Ethical and Regulatory Issues.

Volume 24. Special Issue 1. 2021. <https://www.abacademies.org> (дата звернення: 03.07.2021 р.).

References

1. Kiliievych, O. (2003). Anhlo-ukrainskyi hlo-sarii terminiv i poniat z analizu derzhavnoi polityky ta ekonomiky. Kyiv: Vyd-vo Solomii Pavlychko «Osnovy», 510 (in Ukrainian).
2. Iarmysh, O.N. & Serohin, V.O. (2002). Derzhavne budivnytstvo ta mistseve samovri- aduvannya v Ukraini. Kharkiv: Vyd-vo Nats. un-tuvnutr. sprav, 531 (in Ukrainian).
3. Webster's Revised Unabridged Dictionary (G & C. Merriam Co., 1913, edited by Noah Porter) was provided by Patrick Cassidy of M1CRA, Inc., Plainfield, NJ, USA, who also provided ARTFL's version of Rogets Thesaurus. An earlier version of the complete text of the dictionary is available at Project Gutenberg URL: <http://machaut.uchicago.edu> (in English).
4. Iastremska, O.M. (2015). Publichne admin- istruvannya. Kharkiv: KhNEUim. S. Kuznet- sia, 132 (in Ukrainian).
5. Pukhtetska, A. (2006). «Ievropeyskyi admin- istratyvnyi prostir» yak novella ukrainskoi administratyvno-pravovoi nauky: poniati- no-terminolohichna kharakterystyka. Yury- dychna Ukraina, 8: 41–45 (in Ukrainian).
6. Bilozerska, T.O. (2007). Reformuvannya publichnoi administratsii v Ukraini yak krok do yevropeiskoi intehratsii. Forum prava, 2: 11–19 (in Ukrainian).
7. Averianov, V.B. (2003). Reformuvannya ukrainskoho administratyvnoho prava: gruntovnyi pryvid dlia teoretychnoi dysku- sii. Pravo Ukrainy, 5: 117–122 (in Ukrainian).
8. Meltiukhova, N.M., Naboka, L.V. & Didok, Yu.V. (2011). Metodychni pidkhody do orh- anizatsii diialnosti z publichnoho administ- ruvannya. Kyiv: NADU, 48 (in Ukrainian).
9. Melnyk, A.F., Obolenskyi, O.Yu., Vasina, A.Yu. & Hordiienko, A.Yu. (2003). Der- zhavneu pravlinnia. Kyiv: Znannia-Pres, 343 (in Ukrainian).
10. Marochkin, I.Ye., Sibilova, N.V. & Tykhyi, V.P. (2007). Orhanizatsiia sudovykh ta pravook- horonnykh orhaniv. Kharkiv: TOV «Odis- sei», 528 (in Ukrainian).
11. Pro zatverdzhennia Typovoho polozhennia pro apparat sudu: Nakaz Derzhavnoi su- dovoi administratsii Ukrainy vid 08.02.2019 № 131. URL: https://dsa.court.gov.ua/userfiles/media/media/Dod_131_19.pdf (in Ukrainian).
12. Pro sudoustrii i status suddiv: Zakon Ukrainy № 1402 VIII vid 02.06.2016. Vido- mosti Verkhovnoi Rady Ukrainy 2016. № 31 St. 545. (in Ukrainian).
13. Kerivnyk aparatu sudu: Vstup do profesii (2013). Seriya «Upravlinnia sudom». Kny- ha 1. Elektronne vydannia. Kyiv, 142 (in Ukrainian).
16. Gulac, O.V., Ladychenko, V.V. & Golovij, L.V. (2021). Publichne administruvannya su- dovoyi vlady yak odna iz form zabezpech- ennya rivnogo dostupu do pravosuddya. Internauka. Seriya: «Yurydychni nauky», 5 (39): 11–17. doi.org/10.25313/2520-2308-2021-5-7316 (in Ukrainian).
17. Kurylo, V., Kurylo, I., Mashevska, O., Gulac, O. & Iarmolenko I. (2021). The Conflict of Interests and Teaching Activity of a Judge. Journal of Legal, Ethical and Regulatory Is- sues, 24(1). <https://www.abacademies.org> (in English).

O.V. Gulac & A.V. Shcherbak (2021). PUBLIC ADMINISTRATION IN THE ACTIVITY OF THE COURT APPARATUS: APPROACHES TO THE FORMATION OF CONCEPT. *Law. Human. Environment*, 12(2): 101-109. <https://doi.org/10.31548/law2021.02.013>.

Environment, 12(2): 101-109. <https://doi.org/10.31548/law2021.02.013>.

Summary. *The article analyzes the scientific approaches to the content of the concept of «public administration», «public administration in the activities of the court staff». It is noted that the establishment of the essence of public administration, its features and the actual formulation of the definition of public administration in the court staff, which would fully reflect its legal nature, is the most pressing issue in the light of judicial reform. It is argued that a separate component of building the organizational structure of the court staff is the established practice of organizing activities in each court, taking into account which, the court administration develops and approves standard staffing schedules for each group of courts; on the basis of the maximum number of civil servants and technical staff, the staffing schedules of courts are approved by the heads of their staff and chairmen of courts. It is proved that public administration in the activity of the court staff has not been studied in detail. Doctrinal teachings on the understanding of administration in the judiciary are in many cases opposite and ambiguous. When characterizing public administration in the judicial system, the semantic load is focused on the characteristics of: «organizational support of the courts», «judicial management», «organizational management of courts», administrative relations that exist in the judicial system. Also, the scientific article analyzes the content of the concept of «public administration in the court staff», where we argue that public administration in the court staff is designed primarily for quality organizational support for timely, complete, public and independent work of the court. Therefore, ensuring the functioning of the courts is not only the procedure of justice itself, but first of all organizational support. Efficiency, efficiency, accessibility are a direct impact on the performance of judges directly, and this, accordingly, a positive reputation of the judiciary among the population.*

Creating the right regulator of the administration in the courts is the key to meeting the requirements of society and ensuring the smooth operation of the judicial system as a whole.

Keywords: *court, public administration, public administration, court apparatus, the administration of justice*